

Chł. Co powiadasz, braciszku?

Pan. Pewnie zaszedł w głowę,
Czy iuz, wicielec, y słuch stracił y mowe:
Nie rozumie iuz złodziey ięzyka Panskiego!

Но притворство не помогаетъ хлопцу, Pan упорно допытывается и хлопецъ рассказываетъ цѣлую вымышленную историю о томъ, какъ исчезло жаркое: уже онъ несъ его, «przygotowawszy... y sokiem oblawszy», но вдругъ увидѣлъ «brzytkiego szatana»:

«Nimem go ieszce zoczył, po smrodzie poznałem,
Ktory taki, ze z diabłem potkac się wnet miałem.
Obaczywszy ze zły duch, znak krzyża świętego
Uczynie, odganiając diabła przekłętego,
Ale on stał na mieyscu, nie idąc od proga,
A y mnie ledwie dusza została uboga.
Otworzywszy paszczekę rządu (?) piekielnego,
Krzyknie na mię, dobywszy głosu straszliwego:
«Chłopcze!» Ja mu odpowiem: «co mosc Panie Diable?»
— «Stoy tu, nie dobywaiąc ni noza, ni szable,
«Marnie zginiesz, iezeli porwiesz się do broni,
«Zaden ciebie nie moze z tey ratowac toni:
«Albo cię tu ziem zaraz, albo ty ziesc musisz
«Tę pieczenia, iezeli o zdrowiu sie kuszisz!»
Piknęło tu przezemnie strasznie, Mosci Panie,
Kiedym tak niespodziane przeiał roskazanie.
Tu, nic wygrac nie mogąc, przystąpiwszy blisko,
A do nog szatanowi upadając nisko,
Pięknie ukłoniwszy się, tak do niego mowie:
— «Idzie, Mosć Panie Diable, tu o zdrowie moie—
«Jesli ziem tę pieczenia—kres zywota mego,
«Bo muszę przyse na ręce Pana surowego!»
Ale on mi straszliwym głosem odpowiedział:
— «Cyt, złodzieu, a czyn to zaraz, com powiedział!»—